

ANDRAŽ KUPNIK
Priljubljen tople
kuloverio

POZDRAVLJENI, DRUGI ŠOLSKE NOVICE!

ZVITE NOVICE

Nekaj časa, odkar sem
po leta, in upam, da ste me vsaj
ne mislite, da sem pozabila na vas. O ne, to
nekoliko sem bila utrujena, pa sem si morala
privoščiti dolge počitnice. Res so mi prijale. Napolnila sem si
baterije, da bom lahko z vami tudi v šolskem letu
2013/2014. Letos je nekoliko bolj leno leto, pri lisicah je pač
tako, da se vsako osmo leto posvečajo svojemu najljubšemu
konjičku – spanju. Tako bosta letos izšli dve številki Zvitih
novic, in sicer v tiskani obliki. Tudi elektronska verzija si je
vzela predah in spi podaljšano zimsko spanje. Do drugega
leta se bo že prebudila. Torej, ljubi moji učenci in učenke,
uživajte v branju 1. številke VIII. letnika.

Aha, pa še nekaj. Zvite novice so se predstavile na Dnevu
šole, ki je bil v začetku oktobra. Preberite si misli, ki so jih ob tej priložnosti nanizali
obiskovalci Zvitorepkinega brloga.
Narisala me je Nika Haložan, 9. a.

TAJDIN UVODNIK

Pa so končno prišle prve Zvite novice v letošnjem šolskem letu, težko smo jih že pričakovali. V tem izvodu boste lahko boljše spoznali naš vrtec, ustanovo, v kateri je marsikdo začel svojo pot do znanja. Tudi Zvite novice se tako pridružujemo praznovanju ob 80-letnici vrtca ob OŠ Lovrenc na Pohorju, ponosni, da je na Šolski ul. 6 takšna pisana skupina otrok, od najmlajših, ki so stari komaj leto dni, do petnajstletnih najstnikov. V imenu Zvitih novic želim vrtcu vse dobro, predvsem pa veliko otroškega smeha in razigranosti. In kaj še lahko berete v 1. številki VIII. letnika šolskega časopisa? Pesmice in zgodbe, ki ste jih napisali vi ali vaši sošolci, seznanili se boste z dogodki na šoli, Zvite novice pa so tudi prostor za objavo vaših risb in fotografij. Torej, letošnje Zvite novice bodo zanimive in pisane.

Letnik VIII

I. št.

Počasi so se zaključile božično-novoletne počitnice, ki smo si jih resnično zaslužili. Za nami so štiri mesece učenja, spraševanja, testov, ocen ... Ne smemo pa pozabiti, da se imamo v šoli tudi sicer, pomislite na vsa prijateljstva in simpatije, ki se spletajo na šolskih hodnikih. In pomislite na Zvite novice! Upam, da boste v teh januarskih dneh, ko se bliža zaključek prvega ocenjevalnega obdobja, našli čas, da boste posegli po Zvitih novicah in se poglobili v njihove strani, da vas bo branje tako pritegnilo, da jih ne boste odložili, dokler ne boste prišli do zadnje strani.

Veliko veselja in užitka ob prebiranju Zvitih novic vam želi

Tajda Mislovič, glavna urednica Zvitih novic.

Časopis OŠ Lovrenc na Pohorju

KAJ MENITE O ZVITIH NOVICAH?

Šolske novice so mi zelo všeč in mislim, da bi jih morali še naprej tiskati, kajti so zelo dobro in večno gradivo. Šola pa je včasih manj zanimiva od Zvitih novic, ampak jaz bom še naprej užival. *Tadej*

I Zvite novice! *Maja*

Zvite novice – zanimive, nore, popularne. So znak šole. *AS*

Zvite novice so itak d'best, šola pa tudi. *Naznani avtor*

Zvite novice so ful kul. Šola pa tudi.

Zvite novice se mi zdijo zelo zanimive in kul. Šola je tudi kar zanimiva, samo ne bolj kot Zvite novice. *Aljaž*

Zvite novice so COOOOOLLLLLL! *Iza*

Zvite novice so zelo zanimive. Komaj čakam, da izide nova številka. *Klara ☺*

Brez Zvitih novic ni smisla šole. *Neznani avtor*

Šola se mi zdi kul, otroci so ful pridni, Zvite novice pa so itak zakon. *Mateja*

Zvite novice - v njih lahko prebereš, kaj se dogaja na šoli. *Jana in Kaja*

Zvite novice imajo veliko slik. *Nina*

Zvite novice so cool, vedno lepo urejene. *Katja*

Branje šolskega časopisa je zelo informativno in zabavno. Učence spoznaš tudi z druge strani. Zvite novice odkrivajo skrite talente. *Monika*

3

LESENA HIŠICA

V leseni hišici živijo majhni stoli,
živijo majhne mize, igrače in še mi.

V njej se veselimo, prijateljstvo
gradimo,
tu in tam pa solzico za mamico
spustimo.

Če bi vam kdaj dolgčas bilo,
pridite živet v njo in se v svet
otročstva
potopite z njo.

Sara Kraner

Hojla! Tokrat je glavna tema naših Novičk vrtec. Verjamem, da je večina lovrenških otrok hodila v vrtec, jaz pa sem tista izjema, ki žal v vrtec nisem hodila. Zagotovo pa vem, da je danes v vrtcu šest skupin, da otroci jedo hrano, ki jo pripravijo v šolski kuhinji, da je počitek obvezen, ne pa tudi spanje. (Včasih je bilo obvezno spanje nočna mora mnogih generacij.) Vem pa tudi, da je vrtec pred kratkim praznoval **80-LETNICO**.

4

Nekaj zanimivosti o vrtcu:

- prvič omenjen v kroniki iz leta 1933 (starejše kronike so zgorele);
- včasih so vrtec obiskovali otroci od 3. do 6. leta starosti;
- najstarejša fotografija iz vrtca nosi davno letnico 1938;
- vrtec je včasih bil lesena hišica, ki je stala na enakem mestu kot danes (vzgojiteljica Sara je v tem podatku našla navdih za svojo krasno pesmico);
- v preteklosti so otroci prihajali v vrtec peš in to kar sami, brez spremstva;
- leta 1948/49 je bil ustanovljen DOM IGRE IN DELA, na kratko DID;
- lovrenški vrtec je rad sodeloval z vrtci v okolici;
- leta 1976/77 je bil razdeljen v tri oddelke (mlajšo, srednjo in starejšo skupino, ki so se imenovale Ptice, Medvedi in Petelinčki);
- 4. septembra 1976 je bila otvoritev novega vrtca (stavba, v kateri je vrtec, je stara 37 let in je resnično premajhna; upam, da se bo to čim prej spremenilo);
- leta 1987/88 je vrtec pričel izvajati programe tabornikov (MURNI) ...

VEČ PODATKOV, ZANIMIVOSTI IN SPOMINOV STAREJŠIH OBČANOV NAJDETE NA:

<http://www.lovrenc.net/datoteke/jespa/80-let-lovrenskega-vrtca/80-letnica-vrtca-pri-os-lovrenc-na-pohorju.pdf>

Ali veste, koliko vzgojiteljic lahko najdete v skupini?

V skupini, ki sem jo obiskala, sem klepetala z ENO VZGOJITELJICO, ENO POMOČNICO in ENO PRIPRAVNICO.

Veste, koliko so stari naši najmlajši vrtečani?

Najmlajši otroci štejejo šele enajst mesecev, seveda so ti tudi najmanjši **IN ŠE HODITI NE ZNAJO!**

NEVERJETNO! V krajevni knjižnici naši otroci iz vrtca redno **RAZSTAVLJAJO!** Vsak mesec druga skupina!

November je bil poseben mesec ne le za otroke iz vrtca, temveč tudi za osmošolce, saj smo dobili posebno nalogo, da za Zvite novice poročamo o življenju v vrtcu. Vsaka izmed vrteških skupin je gostila en par učencev iz osmega razreda, mene, Ano Steinbacher, Tadeja ter učiteljico. Sama sem dobila nalogo, da napišem pričujoč uvod, Tadej je moral zbirati risbe, učiteljica pa je bila le opazovalka. Name so največji vtis naredile otroške risbe, ki so bile razstavljene v vsaki igralnici in na hodnikih ter seveda veliko, res veliko igrač. V vseh skupinicah sem bila lepo sprejeta, še posebej so se mi v spomin vtisnili Sofia, Neža, Nik, Nejc, Urban, Jure, Luka in Jaka. Vsi ti otroci hodijo v različne skupinice in so ravno prav vrtec za vrtec.

»MAJHNI, A DOVOLJ VELIKI ZA DOSEGANJE TISTEGA, KAR SI ŽELIMO IN ZMOREMO,« je ravno pravi opis za vse njih.

Ana Steinbacher

5

NA OBISKU PRI ... MAJHNIH IN LJUBKIH PUHKIH

Obiskali sva najbolj prirčno in najmlajšo skupino otrok, starih od enega do dveh let – Puhke. V skupini je osem otrok, od tega je pet deklic in trije fantje. Dva sta stara eno leto, ostali pa dve. Skupaj smo odšli na kratek sprehod, med katerim sta nama vzgojiteljici Nataša Brezovnik in Barbara Kasjak zaupali njihov potek dneva. Otroci so bili zelo sramežljivi, zato nama niso zaupali kaj dosti, poleg tega pa so še premajhni, da bi znali tekoče govoriti.

Dan Puhkov se začne s prihodom v vrtec, pri njih pa je zelo pomembna dnevna rutina. Njihov dan poteka predvsem skozi igro. S pesmico se pripravijo na zajtrk, ki je pomemben del dneva. Zelo radi plešejo, plesa se učijo počasi in vztrajno, tako kot pesmice, deklamacije in zgodbe. Večina otrok ni izbirčnih glede hrane, vendar se tu in tam najde kakšen otrok, ki ne jé vsega. Na začetku jim določena hrana ni všeč, vendar ko se je navadijo, tudi to z veseljem pojedjo. Zelo radi prepevajo. Pojejo preden si gredo umiti zobke in pred kosilom. Tudi nama so zapeli pesmico Mi se imamo radi in morava povedati, da so odlični pevci. Čeprav so majhni, že obvladajo matematiko in slovenščino. Pri matematiki ločujejo jabolka od hrušk, stroke od listkov ... Pri slovenščini pa se srečujejo z novimi besedami. Tudi telovadba je del njihovega vsakdanjika, zelo radi obišejo šolsko telovadnico. Gibljejo se tudi na svežem zraku in zelo radi hodijo na sprehode. Sprehodi so kratek, a zelo pomemben del njihovega dneva. Na sprehod gredo vsak dan, če jim to vreme dopušča. Puhki pa najraje ustvarjajo s svojimi rokami. Njihove delavnice so prilagojene posebej njim, nekatere so jim bolj zanimive in trajajo dlje, delavnice, ki jim niso tako zelo zanimive, trajajo manj časa. Kot vsi otroci se tudi Puhki zelo radi igrajo. Punce najraje oblačijo dojenčke, fantje pa jih z veseljem vozijo naokrog. Zelo radi poslušajo zgodbe, se naučijo kakšno pesmico ali deklamacijo. V tej skupini delajo predvsem na samostojnosti; da se sami slečejo, pospravijo stvari za seboj, nekateri gredo na kahlico, nekateri pa še nosijo pleničke. Po kosilu gredo spat, vsak pozna svoj ležalnik, ki je označen s sličico živali. Ko se otroci spočijejo, gredo domov.

6

Ko smo se vrnilo s sprehoda, sva pomagali sezuti in preobleči otroke. Videli sva, kako se sami slačijo, sezuvajo čevlje in obuvajo copate. Ob 11. uri je njihov čas za kosilo, zato so si umili roke in posedli za mizo. Vsak pozna svoj stolček. Imajo zelo lepo igralnico, ki je varna in zabavna. Otroci imajo veliko igračk, vsak ima svojo igračko imenovano Puhek. Zelo sva se zabavali in tudi nasmejali. Videli sva, da so tudi majhni otroci precej živahni. Izkušnja nama je bila zelo všeč in iz nje sva se tudi veliko naučili. Z veseljem bi še prišli, saj so otroci zelo ljubki in prisrčni. Upava, da so tudi otroci uživali v najini družbi tako zelo, kot sva midve v njihovi.

Viktorija Jeger in Manja Potočnik

NA OBISKU PRI ... POSKOČNIH ŽOGICAH

Dobili sva nalogo, da obiščeva skupino Žogice. V skupini so otroci 1. starostnega obdobja – stari so okoli 2 leti. V skupini je 9 otrok, od tega 7 dečkov in 2 deklici. Imajo 2 vzgojiteljici, s katerima počnejo mnogo različnih stvari (ustvarjajo, se igrajo ...). Ti vzgojiteljici sta Verica Španbauer in Natalija Kranjc.

Žogico je narisal Jaka Vidmar.

Ko sva stopili v njihovo igralnico, so bili zelo presenečeni, saj naju niso pričakovali. Najbolj zgovoren je bil Nejc, ki je star 3 leta. Povedal nama je, kaj vse počnejo. Rekel je, da se zelo radi igrajo z različnimi igračkami, kot so avtomobilčki, kocke ... Sicer pa otroci radi sestavljajo, igrajo spomin in drvijo po igralnici z vozički in avtomobilčki. V bralnem kotičku pa lahko prebirajo knjige (npr. o živalih).

Malčki so nama pripovedovali o svojih dogodivščinah, ki so jih doživeli v vrtcu. Povedali so nama, da so jeseni v sadovnjaku nabirali jabolka, ki so jih tudi pojedli in narisali. Skoraj vsak dan gredo na sprehod, če seveda ni premrzlo. Na sprehodih pa nabirajo mnogo različnih stvari, kot so listi in storži, katere nato uporabijo v svojih umetninah – zelo radi ustvarjajo. Medtem ko sva jih opazovali, sva videli, da imajo vsak svojo rožico, za katero pridno skrbijo. Vsak dan jo zalivajo, da jim rožica ne oveni.

Sočno jabolko je narisal Nejc Grilč.

Seveda pa se otroci ves čas ne igrajo. Da dobijo energijo, potrebno za igranje, imajo malico in kosilo. Malico imajo okoli osme ure, kosilo pa po enajsti uri. Ko sva bili pri Žogicah, so se ravno pripravljali na kosilo. Vedno si pred kosilom skrbno umijejo roke, potem pa posedejo za mizo. Vedno imajo reditelja, ki jim razdeli serviete, pribor in hrano. Po kosilu gredo spat. Spijo na ležalnikih, ki so označeni s pristrčnimi živalcami, da vedo, od katerega je kateri ležalnik.

Preden sva zapustili skupino, sva si zunaj ogledali tedenski pregled dela v skupini. Zraven otroških risb je pisalo, da so počeli naslednje stvari:

- v telovadnici so se igrali z žogami in obroči;
- naučili so se zapeti pesem Ježek teka teka in zraven tudi zaplesati;
- imeli so gledališče v vrtcu, kjer so si ogledali gledališko predstavo Plašček za Barbaro.

Med obiskom skupine Žogice sva se spomnili na čase, ko sva tudi sami hodili v vrtec. Obisk je bil zabaven in z veseljem bi ga še kdaj ponovili, ker je vedno znova zabavno spoznavati in se igrati s srečnimi, brezskrbnimi otroki, ki uživajo v svojem življenju.

Klarisa Hren in Veronika Jeger

NA OBISKU PRI ... RAZIGRANIH KAPLJICAH

Skupaj sva se odpravili v vrtec, kjer sva obiskali vrtečane, ki hodijo v skupino Kapljice. V tej skupini je 18 otrok, ki so stari 3 leta. Nanje pazijo Sara Kraner, Albina Pisnik in Živa Osovnikar.

Ko sva stopili skozi vrata, so naju vsi malčki čudno gledali. Vzgojiteljice so naju predstavile, nato pa sva se odpravili mednje. Igrali so se z avtomobilčki, vozički za dojenčke, nekateri pa so risali in zlagali lego kocke. Na začetku jih je bilo malo sram in so kar pobegnili, potem pa so se razgovorili.

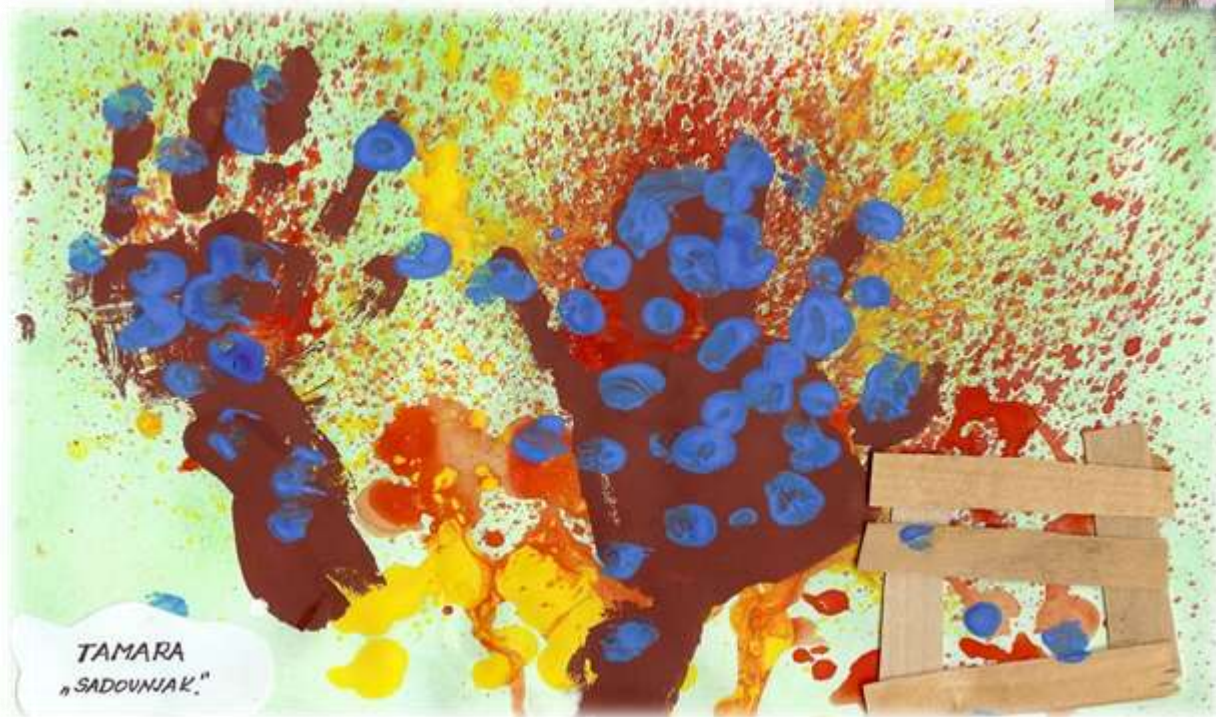

Povedali so nama, da radi hodijo v vrtec, da so zelo pridni in da jih vzgojiteljice ubogajo. Povedali so nama tudi, da se najraje igrajo s punčkami, avtomobilčki, za pošasti, se skrivajo ... Vsi so rekli, da verjamejo v Božička. Anja je rekla, da si želi veliko igrač, Tina si želi telefon, Mitja si želi motor, ostali pa se še niso odločili, kaj naj jim prinese Božiček. Radi pa tudi pojejo. Zapeli so nama Metuljček cekinček, Rdeče jabolko, Ježek in Kuža pazi. Povprašali sva jih tudi o ljubezni. Skoraj vsi so že zaljubljeni. Matija je rekel, da mu je všeč Ana, Tini je všeč Marcel, Vidu pa Anja. Pokazali so nama tudi svoje umetnine. Vid je narisal avto in breg, Lucija je narisala svečko, Anja pa je narisala risbico za svojega velikega brata, najinega sošolca Aljaža. Tina je bila najbolj zgovorna. Povedala nama je, da se najraje igra z Marcelom, Anjo in Jako. Njen najboljši prijatelj je Vid. Najraje ima vzgojiteljico Saro Kraner. Najljubše igralo ji je konjiček, rada pa se spušča tudi po toboganu. Povedala nama je tudi, kaj v vrtcu delajo: se igrajo, cartajo, pojejo, rišejo, hodijo na sprehode, spijo, plešejo, jedo ... Anja pa je bila bolj sramežljiva ter redkobesedna. Njena najboljša prijateljica je Lucija. Najraje se igra z dojenčki in kockami.

9

Pisani sadovnjak je narisala Tamara Gorenjak.

Na koncu pa sva nekaj vprašanj zastavili tudi vzgojiteljicam. Zaupale so nama nekaj lumparij, ki jih radi ušpičijo: ko si umivajo roke, si zmočijo še lase, čistijo tudi stranišča, igrajo se, da imajo motorne žage, s katerimi sekajo drevesa, najraje pa kosijo z vozički za dojenčke. Poleg tega pa so zelo pridni.

Čeprav so rekli, da radi pospravljajo, tega veselja niso preveč kazali, ko so morali v resnici pospraviti, preden so šli jest kosilo. Pustili sva jih, da se v miru najedo, zato sva se poslovili in odšli. Zelo sva uživali v igranju in pogovarjanju z njimi. Bili so zelo prisrčni in zelo sva se nasmejali. Komaj že čakava na novo srečanje z njimi.

Anea Novak in Maša Petrič

NA OBISKU PRI ... PISANIH BALONČKIH

Balončki so homogeni oddelek 2. starostnega obdobja. Otroci so stari 3 do 4 leta. Skupina šteje 17 otrok, 7 dečkov in 10 deklic. V tem oddelku sta 2 vzgojiteljici in to sta: Klavdija Gričnik in Polona Hleb.

Vzgojiteljica Klavdija nam je povedala: "Delo z otroki je zelo zanimivo in pestro. Vsak dan se veliko dogaja: pleše, poje, igra, zabava ..."

Vzgojiteljica Polona nam je povedala: "Delo vzgojiteljice je po svoje zelo težko in odgovorno delo, ki pa prinese tudi veliko smeha, veselja in radosti."

Kaj pa mislijo otroci o vrtcu?

V vrtcu se radi igramo, jemo malico, rišemo, barvamo, hodimo na sprehode, vzgojiteljica Polona nam zaigra na harmoniko in zraven zaplešemo, vsako sredo odidemo v telovadnico, da se razgibamo. Igramo se tudi na igralih v šolskem parku in na igrišču.

Kaj je otrokom všeč v vrtcu?

Otrokom so predvsem všeč igrala v šolskem parku, kjer se igrajo, radi se družijo ter pogovarjajo. V vrtcu jim je zelo všeč. Otroci so nam povedali, da starši obiskujejo službo, medtem ko so oni v vrtcu.

Otroci zelo radi igrajo nogomet. Na rojstnih dnevih imajo eko torte, saj smo zdrava šola.

V vrtcu imajo tudi nekaj pomembnih pravil.

- * Ubogamo vzgojiteljice.
- * Se ne potiskamo.
- * Se ne grizemo.
- * Igrače si izposojamo in jih ne uničujemo.
- * Jemo v tišini.
- * Rečemo prosim in hvala.
- * Zjutraj se pozdravimo, ko pa odidemo domov, se poslovimo.
- * Ko eden govori, ga drugi poslušamo.

Levo, desno je narisal Jure Skuhala.

11

Kaj si otroci želijo za božič?

Smučī, kolo, motor, barbiko, morsko deklico, rolko, vlak, Spidermana, računalnik ...

TOP 5 najljubše glasbe v skupini Balončki.

1. Naprej VIOLE
2. Gangnam style
3. Ti moja rožica
4. Mi se mamο radi
5. Marko skače

Matic Dolinšek in
Aljaž Čelofiga

Dinozavra je narisala Mojca Poglajen, jabolko pa Ema Vranc.

Zimske radosti je narisala Laurena Hlapčič, hiško pa Urban Žokš.

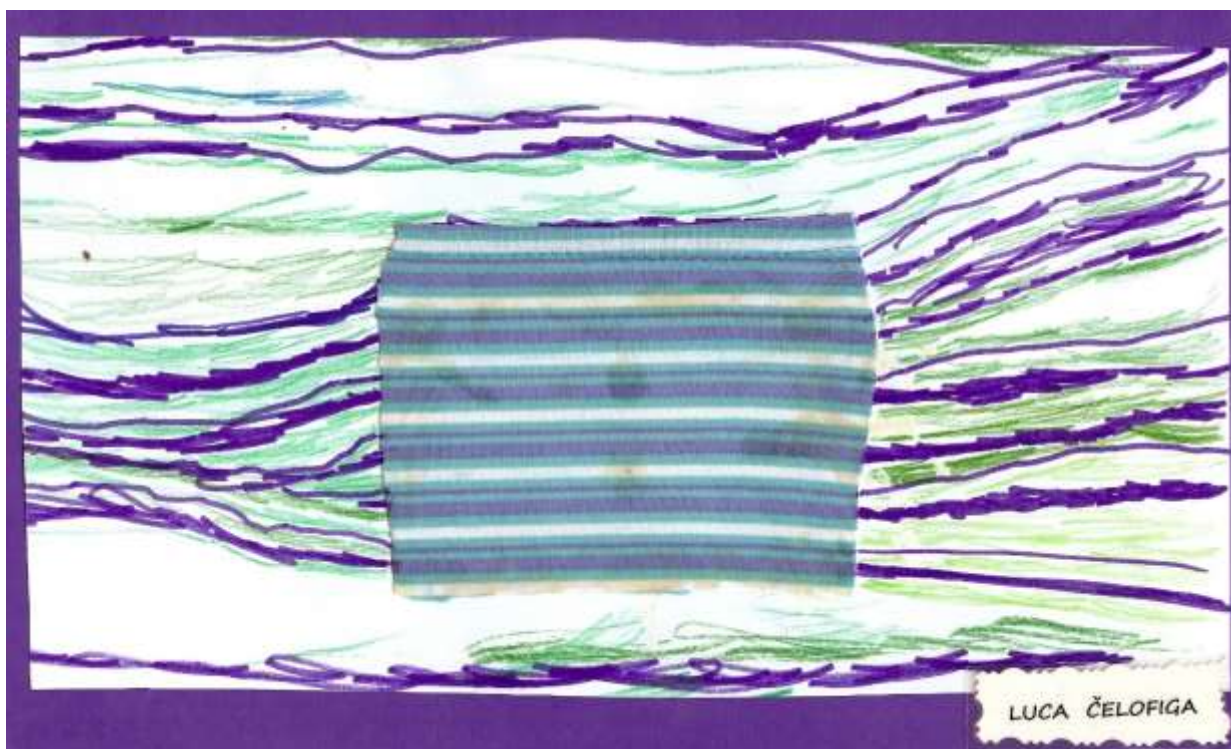
NA OBISKU PRI ... NAVIHANIH ŠKRATKIH

Škrati so stari 4–5 let in jih je kar 23. Od tega je 7 dečkov in 16 deklic. Njihov oddelek ima dve vzgojiteljici in to sta Katja Podlesnik in Anastazija Hrastnik.

V ponedeljek sva se odpravili k Škratkom in preživeli nekaj časa med njimi, da bi izvedeli več o njih in o njihovem vsakdanjem dnevu.

Pogovarjali smo se o Božičku in Parkljih in o tem, kako so pogumni, da se Parkljev ne bojijo. Zelo radi imajo igrače, katere jim prinese Božiček, najraje pa preživljajo zimske dneve na snegu. Takrat, ko bo zapadel prvi sneg, se bodo odpravili z nasmeškom na obrazu ven in se začeli kepati. Pa tudi snežake si želijo narediti, se sankati in imeti čim več zabave.

13

Nekaterim izmed njih pa zima sploh ni tako zanimiva. Poletje se nekaterim zdi bolj zanimivo in tudi več aktivnosti je. Z družinami gredo na morje in se tam igrajo v pesku, plavajo v morju in se tunkajo s prijatelji ali pa ostanejo na suhem in se žogajo. Nekateri pa ostanejo doma in se pridno pripravljajo na vse, kar jih čaka na začetku septembra, drugače pa gredo tudi na obisk k prijateljem in se tam obmetavajo z vodnimi baloni, skačejo na trampolinu ... V glavnem, so zelo aktivni in pravi športniki.

Kaj imajo Škratki radi?

Dekleta obožujejo rožnato, dečki pa seveda modro. Njihov najljubši film je Smrkci 2. Drugače pa imajo radi tudi druge risane junake, kot so: Spiderman, Superman, Batman ... Dekleta pa gledajo Barbie, Bratz in podobne risanke. Fantje spremljajo risanke predvsem na Cartoon Network, kot so nama zaupno povedali.

Otroci se radi učijo in ustvarjajo in ob tem tudi uživajo. Se vidi, da so pravi delavni škrati.

Nekateri pa so pravi zaspanci, ker spijo vsaj 10 ur na dan, ko se v vrtcu zbudijo, pa so zelo hiperaktivni. Medtem ko nekateri spijo, drugi prisluhnejo pravljici in ob tem počivajo in sploh ne rabijo spati, če nočejo. Zelo radi prisluhnejo vzgojiteljici, ki jim pripoveduje pravljico.

Otroci v skupini Škratki ne bodo imeli nikogar v svojem oddelku, kateremu bi lahko za valentinovo dali kakšen poljubček ali pa darilce, ker še niso zaljubljeni.

Škratki so pravi sladkosnedi. Kosilo, ki ga jedo, se jim zdi zelo dobro, zato pohvala kuharjem. Vzgojiteljici se zelo radi pogovarjata s svojimi malimi varovanci, skupaj pojejo, ustvarjajo, radi gredo na sprehode in ko bo zapadel sneg, se bodo kepali, ribali, delali snežake, igluje ... Skratka, otroci obožujejo naravo.

Obisk v vrtcu je bil zanimiv in tudi midve sva se nekaj novega naučili, namreč, da bi tudi mi morali več uživati. Imeli sva se super, ker so naju Škratki sprejeli z odprtimi rokami. Res se jim morava zahvaliti za prijeten čas, ki sva ga preživel tam.

Elena Schmid in Lara Planinšič

14

NA OBISKU PRI ... SONČNIH SONČKIH

V našem vrtcu je šest skupin. Najstarejši so Sončki. Midva sva dobila nalogo, da jih obiščeva in predstaviva. V skupini so otroci stari od 5 do 6 let. Naslednje leto bodo obiskovali prvi razred in mi jim bomo zaščitniki :). Skupinico obiskuje 20 otrok, od tega je 12 dečkov in 8 deklic. Njihova vzgojiteljica je Nana Ladinek, njena pomočnica pa je Elizabeta Podlesnik. Ko sva jih obiskala, so bili zelo zgovorni, zato sva izbrala pet otrok, ki sva jim zastavil nekaj vprašanj. Izvedela sva, da radi hodijo v vrtec, se radi igrajo, rišejo, spoznavajo nove stvari, radi govorijo in pojejo. Zapeli so nama pesem Sončece sije.

15

TADEJ GORJUP

Tadej je bil zelo zgovoren. Povedal nama je, da se ne boji pajkov in da si želi trenirati karate. Ko odraste, bi rad bil poklicni gasilec, ker hoče gasiti, za pusta pa bo vampir. V vrtcu mu je najbolj všeč, ko gredo v telovadnico, ni pa mu všeč, če so predolgo zunaj. Njegova najljubša barva je črna, najljubša žival pa žaba. Za konec pa nama je še povedal, kaj misli, kaj je to ljubezen. Ljubezen je zanj, da se imaš rad.<3

ANDRAŽ MERT

Andraž nama je povedal, da se najraje igra s kockami. Po poklicu bi rad bil košarkar, za pusta pa Spiderman. V vrtcu mu je najbolj všeč, ko gredo v park, ni pa mu všeč, ko ne gredo ven. Njegova najljubša barva je roza, najljubša žival pa bik. Zanj pa je ljubezen to, da se 'žuli'.

MAJA PISNIK

Maja je bila edina punca, ki sva jo spraševala. Povedala je, da ji je v vrtcu všeč in da rada hodi v vrtec. Po poklicu bi rada postala policistka, tako kot je njen oče. Za pusta pa želi biti vila. V vrtcu ji je všeč vse, najbolj pa ji je všeč, ko se učijo novih pesmic. Njena najljubša barva je

zelena, najljubša žival pa muca. Na koncu pa sva jo vprašala, kaj misli, kaj je ljubezen. Povedala nama je, da je ljubezen to, ko fant punco prosi za roko.

MAJ FIŠER

Maj nama je zaupal, da je njegov najboljši prijatelj Matija. Po poklicu bi rad bil nogometaš, za pusta pa lev. V vrtcu mu je najbolj všeč, ko se družijo, ne mara pa počitka. Njegova najljubša žival je lev, najljubša barva pa svetlo modra. Ljubezen pa je zanj to, da se imata fant in punca rada.

FILIP ŠVAJGER BERLIČ

Filip nama je povedal, da Božiček pride iz dimnika in da si za božič želi kitaro. Ko odraste, bi rad postal gasilec, za pusta pa bi rad bil bik. V vrtcu mu je najbolj všeč, ko gredo na sprehode. Povedal je, da je rad v vrtcu in da ne gre rad domov. Njegova najljubša žival je kuna, najljubša barva pa črna. Ljubezen je zanj, da se lupčkamo.

Na koncu pa nama je vzgojiteljica Nana povedala, da so otroci zelo pridni, da je rada z njimi in da je z nekaterimi skupaj že drugo leto.

Nama je bilo v vrtcu zabavno in bi to še kdaj ponovila. :)

Breda Dolinšek in Jan Brezočnik

16

TUDI MI SMO NEKOČ BILI V VRTCU

Vprašal sem nekaj svojih sošolcev (in tudi učiteljico Matejo) o tem, kako je bilo, ko so še oni hodili v vrtec. Dobil sem kar nekaj zanimivih odgovorov.

Ana: »Nisem hodila v vrtec, vendar mi je bilo vseeno zelo lepo doma.« Zelo zanimivo se ji je zdelo to, ko smo hodili od skupine do skupine in malčke spraševali različna vprašanja. Ob tem se je Ana počutila tako domače in pravi, da so jo sprejeli zelo toplo. Pravi tudi, da so vrtečani razvili zelo dober odnos z vzgojiteljicami. Vzpostavila je tudi nekaj stikov s temi vrtečani, izvedela njihova imena in jih поблиže spoznala.

Učiteljica Mateja: Je zelo rada hodila v vrtec, ker se je tam, tako kot pravi, tudi prvič zaljubila. Stara je bila pet let, ko je prvič prestopila prag vrtca. Neki fant ji je rekel, da ima zelo lepe "štrampeljčke" in je tako osvojil njeno srce. Kasneje je postal njen sošolec, ampak se ji ta fant ni več zdel tako simpatičen, ker je z njenimi čopki "vozil motor". Vseeno je zelo uživala v vrtcu. Kdo pa ni?

Breda: Kot pravi Breda, se je tudi njej zdelo zelo dobro v vrtcu. Pravi, da je bila edina stvar, ki ji ni bila všeč, spanje. »Zelo veliko smo se igrali in v tem sem ful uživala.«

Aljaž: V vrtcu se je Aljažu zdelo zelo zabavno. Najraje je imel vzgojiteljico Jano, ki mu je na koncu dala tudi kulico, ki si jo je dolga leta želel. Najbolje se pa spomni tistega trenutka, ko jih je obiskala Modra panda, ki jim je prinesla darila. Star je bil okoli štiri leta, ko je začel obiskovati vrtec, in sicer skupino Petelinčkov. Najraje se je igral v peskovniku s svojimi prijatelji. Spomni se tudi, da so se za pusta našemili v duhce in šli na povorko. Trenutkov v vrtcu ne bo nikoli pozabil in se jih bo vedno spominjal.

Manja: Manja je bila zelo kratka, kajti vse, kar je rekla, je bilo: »Ja, imela sem se ful fajn.«

Matic: V vrtcu se mu je zdelo zelo zabavno, veliko so se igrali, uživali ...

Anea: V vrtcu se ji je zdelo zanimivo, ker je moral vsak izmed vrtečanov vsak dan prinesiti svojo knjigo, da so jo potem vzgojiteljice prebrale. Vsakič, ko so odšli ven iz igralnice, so poprijeli za avtomobilčke in se že začeli voziti z njimi. Pravi tudi, da je vsak dan, ko je bil čas za spanec, en otrok spal v gradu in ni bilo dneva, da ne bi izkoristil kraljevskega spanca.

Tadej Bajgot

17

MALO V ŠOLI ... SMO ŽE PRVOŠOLČKI

V 1. razredu smo ustvarili zgodbo o gozdnem dečku.

Deček Rok večkrat zaide v bližnji gozd. Sprehaja se, poslušaja ptice, opazuje polže, mravlje ... Večkrat za ljudmi pobere tudi smeti, ki jih odvržejo kjerkoli. Še posebej rad se sprehaja po gozdu jeseni, ko pisano listje šumi pod nogami. S seboj vzame košarico in nabira gozdne plodove. Pozimi skrbi tudi za gozdne živali. Nekega dne ga je v gozdu presenetil dež. Na njegovo mokro obleko so se prijeli jesenski listi. Ko se je vrnil domov, so mu domači dali ime kar **gozdni deček**.

Učenci so povedali, zakaj so mu dali tako ime.

- * Ker so se nanj lepili gozdni plodovi in listi.
- * Ker pobira smeti v gozdu in jih meče v koš.
- * Ker je dober do gozdnih živali in jih hrani pozimi.
- * Ker ima rad drevesa in se mu smilijo.
- * Ker zaliva rastline, kadar je suša.
- * Ker ima rad jesen in nabira gozdne plodove.
- * Ker je prijazen, vesel, dobrega srca, ni sebičen, skrben, odgovoren.

Kaj vse dela gozdni deček?

- * Opazuje naravo in gozdne živali.
- * Rad se igra z listi in hodi na sprehode v gozd.
- * Nabira gozdne plodove in hrani živali pozimi.
- * Skrbi za naravo, gozd, da ljudje ne mečejo tja odpadkov.

Nekega dne je prišel v gozd in tam je bilo vse narobe. Našel je pravo razdejanje. Nepridipravi so nalomili veje z dreves in nasmetili z raznimi odpadki. Kaj je naredil gozdi deček?

- * Svojo družino je prosil za pomoč, da so mu pomagali pobrati smeti.
- * Na pomoč je poklical še sosede, prijatelje in sorodnike.
- * Organiziral je čistilno akcijo in poklical na pomoč tudi gasilce.
- * Poskrbel je, da so naredili opozorilne table v gozdu: ne kriči, ne plaši živali, odpadke vrzi v koše ...
- * Počistili so veje in posadili nova drevesa.
- * Postavil je opozorilne table: ne kriči v gozdu, ne meči odpadkov, ne lomi vej ...
- * Poskrbel je, da so naredili posebne poti ob robu gozda za motoriste, ki včasih dirkajo tam mimo.

Prvošolci si želijo, da bi bilo več takih »resničnih gozdnih dečkov«, ki bi skrbeli za čist in urejen gozd in naravo. Narisali so tudi risbice o gozdnem dečku.

MALO V ŠOLI ... DRUGOŠOLCI

ČUK NA PALICI

Čuk sedi na palici,
ravno je pri malici,
kaj ima za malico, nikomur ne pove,
grize liže in cmoka,
najbrž bo kaj slastnega –
prosim, naj nihče ne moti čuka, kadar jé!

Meni pa povedala
čukova je babica,
da nocoj njegov je plen bolj tako tako,
to noč je ujel samo
klavrno gosenco,
kajti star sitnež kratkoviden je zelo!

Ko takole žveči, mrko premišljuje:
Kaj pa, če morda, očala potrebuje?
In tako se tale smola je končala,
da stari lopov kupil je očala!

Zdaj spet vse noči lovi,
bolj in bolj se debeli,
a pod njim se palica vsak čas zlomila bo,
že nevarno se šibi,
take teže ne zdrži,
pa bo rekla –rsk! in –čof! –
in čuka več ne bo ...

19

Pesmico je napisala Svetlana Makarovič, drugošolci pa so napisali, kaj se je s čukom dogajalo, ko se je pesmica končala.

Čuk je padel iz veje in je padel na psa in ko je pes naredil en korak, je čuk padel s psa in si je zvil krilo. Potem ni mogel več leteti.

Marija Goričan

Palica se je zlomila. Čuk je padel v vodo in tam so bili kamni, zato si je zlomil nogo in prišla je deklica, videla je čuka in ga vzela domov. Mami je rekla: »Greva v živalsko bolnišnico.« Ko sta prišli domov, je mama spustila čuka in vse je bilo kot prej.

Klara Steinbacher

Čuk je padel v vodo, našla ga je sovica, ki ga je nahranila. Nato ga je izpustila in ta je odletel k ženi, ki mu je rodila tri otroke. In živeli so do konca svojih dni.

Nina Pisnik

Čuk je padel iz drevesa in si zlomil nogo. Mimo sta prišla deček in deklica in ga odnesla domov. Doma sta ga umila in mu povila nogo. Ko je zaspal, sta ga položila v posteljo. Ko se je prebudil, sta ga izpustila.

Alja Kopic

Čuk je padel in si zlomil krilo. Prišla je deklica, ga pobrala in odnesla domov. Doma ga je pozdravila in izpustila. Čuk je poletel stran in bil vesel.

Michelle Crevatin

Čuk je padel na kamen. Prišel je fant, ga pobral in odnesel domov. Povil mu je krilo in čuk se je zbudil. Fant je čuka izpustil in ta je srečno odletel naprej. Konec.

Drugošolec, ki se ni podpisal.

20

MALO V ŠOLI ... TRETJEŠOLCI

MALA ČEBELA

Mala čebela je poletela
in se čez mali grm prevrnila
in še z lojtre je padla,
prava nezgoda jo je napadla,
pravi trebušček je dobila,
ko je pojedla preveč sladkarij.

To se ti zgodi,
ko imaš preveč skrbi.

Romana Breznik

ŠTRIGLA MIGLA

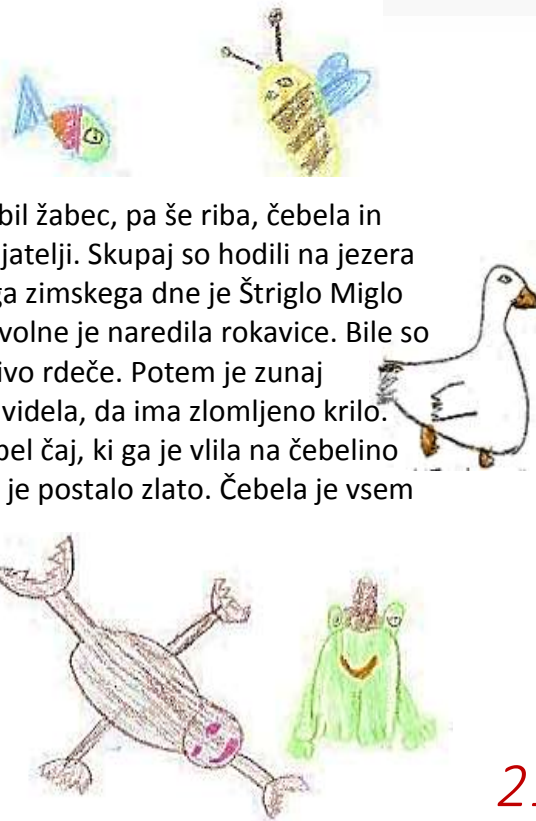
Nekoč je živela
Štrigla Migla.

Imela je veliko

prijateljev. Eden je bil žabec, pa še riba, čebela in gos. Bili so veliki prijatelji. Skupaj so hodili na jezera in na Triglav. Nekega zimskega dne je Štriglo Miglo zazebló v klešče. Iz volne je naredila rokavice. Bile so zelo tople. Bile so živo rdeče. Potem je zunaj zagledala čebelo in videla, da ima zlomljeno krilo.

Hitro je naredila topel čaj, ki ga je vlila na čebelino krilo. Čebelino krilo je postalo zlato. Čebela je vsem razložila, kaj ji je naredila Štrigla Migla. Potem je postala Štrigla Migla najboljša zdravnica.

Klara Perc

JESEN

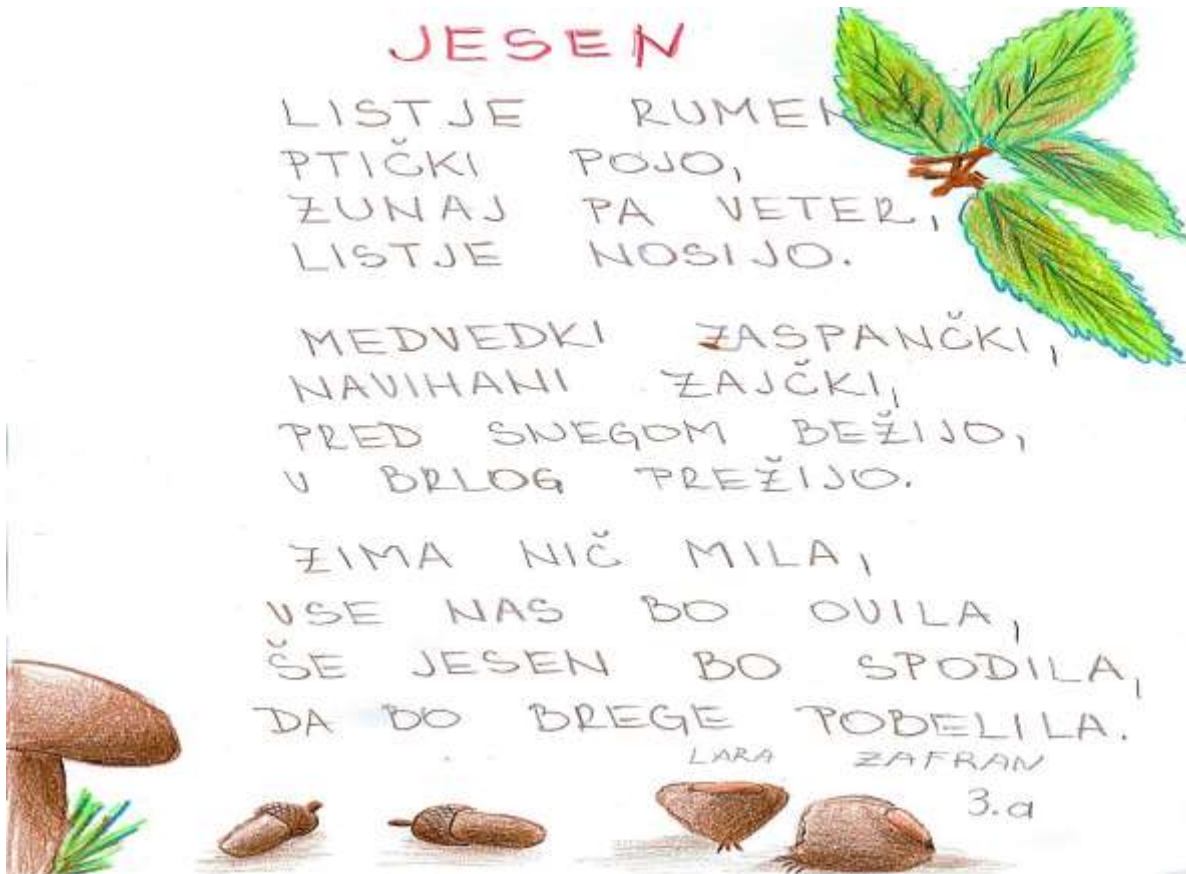
LISTJE RUMEN
PTIČKI POJO,
ZUNAJ PA VETER,
LISTJE NOSIJO.

MEDVEDKI ZASPANČKI,
NAVIHANI ZAJČKI,
PRED SNEGOM BEŽIJO,
V BRLOG PREŽIJO.

ZIMA NIČ MILA,
VSE NAS BO OUILA,
ŠE JESEN BO SPODILA,
DA DO BREGA TOBELILA.

LARA ZAFRAN

3.a

MALO V ŠOLI ... ČETRTOŠOLCI

ČAROVNIŠKI RECEPT ZA ODLIČNE OCENE

Učenje, pisanje, abeceda, peresnica, berilo, zvezek, napisane petke, učni listi, rime, pesmi, čarobni prašek za petke, parfum z okusom dobrih ocen, začarane jagode, flumastri, ki sami pišejo, začarani zvezek, domača naloga, ki se naredi sama, nevidno penkalo.

Veronika Fornezzi Vaupotič

ZBADLJIVKE, ŠALJIVKE IN SMEŠNICE

Nina malina
mamici nagaja,
ura je osem,
oče prihaja.

Nina se skriva,
a oče jo najde,
Nina beži
in oče jo celo noč lovi.

Nina Marčič

Skrivni zemljevid, ki te privede do skrinje zakladov.

Ko pokličeš Veronika,
prikaže se ti harmonika.
Ko rečeš ptič,
konča se priimek Vaupotič.
Ko poješ dva pizzi,
napišeš priimek Fornezzi.
Na moji majici je pika,
najljubša prijateljica pa je Nika.
Sonce je rumeno,
jaz rada imam zeleno.

Borovničeva marmelada –
njami, moja je čokoladna rulada.
Vsako leto je kres,
rada imam ples.
Tra-la-la-la-li,
sedaj o sebi povej še ti.

Veronika Fornezzi Vaupotič

22

MEDVEDEK PU

Alan Alexandre Milne: Winnie the Pooh

Medvedek Pu se je zbudil. Zbudil se je z lačnim trebuhom. Šel je iz svoje hišice in iskal med. Šel je po gozdu in našel čebelji panj, ki je bil poln medu, dotaknil se je medu in ga polizal. Čebele so priletele iz panja in so ga lovile. Zagledal je Sivčka in je videl, da nima repa. Pu je razmišljal, zakaj Sivček nima repa. Prišla je Sova. Pu je vprašal: »Kaj pišeš, Sova?« Sova je odgovorila: »O. Saj se spomniš, kako ga je mama z ostrimi kremplji pisala na to tablo.« Pu je rekel: »Sova, pomagaj, Sivček nima repa.« Sova je rekla: »Ooooo! Kje ima Sivček rep?« Pu je odgovoril: »Pa saj to te vprašujem! Greva po prijatelje.« Prišla sta do prijateljev. »Nama pomagata poiskati Sivčkov rep?« »Ja, seveda bomo pomagali,« so obljubljali prijatelji. Zajček je rekel: »Akcija! Načrt je tak, prinesite vse najljubše igrače od tiste pošasti Pridemprecia. Prav gotovo je vmes rep.«

Urška Podlesnik

Medvedek se je zjutraj zbudil, bil je zelo lačen, vendar je ugotovil, da nima nič medu. Šel je k Sivčku in je pogledal, če ima on kaj medu. Medu ni imel, bil pa je tudi brez repa. Zato je Christopher Robin priredil tekmovanje, kdo bo našel Sivčku nov rep. Pu je šel pogledat, če ima Christopher Robin kaj medu. Pred vrati je našel sporočilo, na katerem je pisalo: ZAČELA SE JE JESEN, PRIDEM PREC. Šel je k Sovi, da to prebere. Napis so razumeli čisto narobe, saj so mislili, da je Christopherja Robina ugrabil Pridem Prec. Pripravili so mu past, a vanjo je padel Pu. Drugi so ga poskušali rešiti, vendar so še oni padli vanjo. Pujsek je hotel pomagati. Šel je v gozd in našel balon. Potem pa je iz grma skočil Tiger, ki je bil preoblečen v Pridem Precia. Oba s Pujskom sta padla v past. Nato pa je prišel Christopher Robin in rekel, da se je začela jesen in da je šel v šolo. Medvedek Pu je naredil lestev iz črk in vsi so se rešili. Čez nekaj časa je šel Pu k Sovi, da bi jo vprašal, če mu odstopi nekaj medu. Sova je na vrata napisala, naj ne trkajo, ampak pozvonijo. Pu si je ogledoval vrvico na zvoncu – ta vrvica je bila Sivčkov rep! Rep je takoj odnesel k Sivčku in dobil je lonc medu.

Maruša Šmid

MALO V ŠOLI ... PETOŠOLCI

PRVIČ V ŽIVALSKEM VRTU

Bilo je lepo sobotno jutro. Moja starša sta se odločila, da se bomo odpravili na izlet v živalski vrt. Pojedli smo zajtrk in se odpravili v avto. Vozili smo se, dokler se nismo pripeljali v Ljubljano. Tam smo parkirali avto, do živalskega vrta pa smo šli kar peš. Ko smo prišli do vhoda, je tam čakala dolga vrsta za vstopnice. Čakali smo pol ure in končno dobili vstopnice. Pri ogledu smo se zabavali in se vsi tudi kaj novega naučili. Najbolj smešna sta mi bila slon in opica. Opice so imele drevesa in manjši ribnik. Ena od njih je padla vanj. Papagaj pa je ponavljal za menoj. Imeli so še veliko drugih živali, kot so: volkovi, tigri, divje mačke, pingvini, ribe, tjulnji ... Tudi znotraj živalskega vrta je bila velika gneča. Enkrat smo se izgubili, jaz sem bil z mamo, ata pa s sestro. Našli smo se skoraj čisto pri izhodu. Po poti do avta smo si ogledovali Ljubljano. Ravno smo prišli do avta, ko je pričelo deževati. Vsi smo bili že pošteno lačni, peljali smo se v restavracijo. Tam smo se vsi najedli in se odpeljali domov. Ta izlet mi je bil zelo všeč, ker smo cel dan preživeli na lepem izletu kot družina. Upam, da bomo to še kdaj ponovili.

Vito Kirbiš

V soboto smo se odpravila k babici v Ljubljano. Sklenili smo, da bomo obiskali tudi živalski vrt. Ob prihodu v Ljubljano smo najprej pozdravili babico in dedka, nato pa se odpravili v živalski vrt. Vkrkali smo se v avto in se odpeljali proti živalskem vrtu. Prispeli smo na cilj in na blagajni kupili vstopnice. Pred vhodom sem vsa razburjena čakala, da vstopimo. Vstopili smo v živalski vrt. Najprej smo se odpravili k domačim živalim. Tam smo videli krave, koze, pujske, konje in druge domače živali. Odpravili smo se naprej. Zagledali smo žirafe. Odšli smo jih pogledat. Stegovale so svoje vratove, da bi dosegle krmo. Živalski vrt je velik, zato smo odhiteli naprej. Naslednje živali, ki smo jih zagledali, so bili levi. Počivali so na kamnih in glasno rjaveli. Res, da je živalski vrt poln poti in da se zelo težko znajdeš, ampak ribe smo čisto lahko našli. Videli smo veliko različnih vrst rib, ki so se igrale v vodi. Na vrsti so bile kače! Videli smo veliko vrst kač, kuščarjev in drugih plazilcev, a največ je bilo kač. Po dolgem sprehodu smo utrujeni prišli do igrišča, kjer smo pojedli sladoled. S sestrami smo se na igrišču še malo poigrale in odšli smo iz živalskega vrta. Spet smo se vkrkali v avto in se odpeljali proti domu. Doma smo pojedli toplo večerjo in šli utrujeni spat. Tega obiska ne bom nikoli pozabila. Želim si, da bi še kdaj obiskala živalski vrt.

Ana Paulič

Čebelica – grafika, Jon Lešnik

Metuljček – grafika, Nika Kajzer

PRVIČ V GARDALANDU

Z mamom in očetom smo se odločili, da gremo na izlet v Gardaland. Odpeljali smo se zgodaj zjutraj in se vozili 6 ur. Vozili smo se iz Maribora proti Italiji. Večino vožnje smo prespali. V zabaviščni park smo prispeli ob 9. uri zjutraj. Bilo je še zaprto. Preden se je park odprl, nas je čakal prijeten sprejem. V parku je bilo veliko atrakcij in igral. Najprej sem šla v pravljичno hišico, nato na vrtiljak, gusarsko ladjo, rudnik zlata in nato še na ostale atrakcije v parku. Vmes smo šli na malico in se spočili. Ker je bilo že pozno popoldan, smo šli v trgovino s spominki. V trgovini sem si kupila maskoto in odejo Gardaland. Ker se je bližal večer, smo šli še na par igral in s tem zaključili naše potepanje po parku. Ko je bilo že zelo pozno, smo odšli z avtobusom iz Italije nazaj proti Sloveniji. Domov smo prišli ob 6. uri zjutraj.

TAKEGA IZLETA SI ŠE ŽELIM!

Nika Kajzer

MOJ PES

Vrnila sem se domov, a mojega psa Maka ni bilo od nikoder. Vprašala sem omo, kje je, pa mi je povedala, da ga je zjutraj našla mrtvega v boksu. Bila sem žalostna. Po nekaj dneh sem bila še vedno žalostna. Domov je prišel ati. Bil je nenavadno vesel. Naenkrat odpre zadnja vrata avtomobila in ven skoči pes. Tako se moja zgodba začne. Očeta vprašam, kje ga je dobil. Pove mi, da so ga našli na cesti in spraševali, kdo bi ga vzel, pa ga je vzel on. Zagotovo je vedel, da si želim pasje družbe. Doma smo že imeli starejšo psičko Dašo. Novinčka je sprejela zelo dobro. Že po prvih petih minutah sta postala nerazdružljiva. Bilo je pozimi in oma mi je dovolila, da lahko greva na sprehod. Zraven je moral tudi ati. Tekala sva po snegu in se skrivala za hišami ter drevesi. Takoj je dobil ime. Njegovo ime je Lord, pasma je nemški ovčar. Z Lordom sva se zelo zabavala in še danes se. Letos bo star sedem let in še vedno je živ tako kot takrat. Svojega psa imam zelo rada, on pa ima rad mene.

Mineja Petrun

Ko sem bil še čisto majhen, sem imel veliko željo, da bi imel mlajšega bratca ali pa vsaj psa, ki bi se igral z menoj. Nekega dne smo bili na obisku pri babici. Ker ni daleč, smo šli peš. Ko smo se vračali, smo odšli pogledat pasje mladiče, ki jih je skotila psica pri bližnjem sosеду. Takoj so mi bili všeč. Skoraj vsi so bili oddani, le najmanjša psička je še ostala. Vzeli smo jo domov. Hitro je rastla in čez čas je postala tako ljubosumna, da jo je lahko božal samo še oče. Postala je nevarna, lahko bi koga ugriznila. Starša sta se odločila, da mora proč. Bilo je lepo sobotno jutro, ko so jo prišli iskat meni neznani ljudje. Vzeli so jo v avto, oče jim je dal še ovratnico, in se odpeljali. Zelo dolgo mi je bilo hudo za njo. Še danes mi je, ko se spomnim, kako žalostno je gledala skozi avtomobilsko okno.

Jon Lešnik

DOBILA SEM ...

Želela sem si bratca ali sestrico. Nekega dne se mi je želja uresničila. Mama mi nekega dne pove veselo novico. Povedala mi je, da je noseča. Ko sem to slišala, sem bila zelo nervozna. Vsako noč sem razmišljala, ali bo fantek ali punčka. Napočil je dan, ko je mama morala v porodnišnico. Sestra mi je prišla sporočit, da sem dobila sestrico. Dali so ji ime Lucija. Ko sem nekega dne prišla domov, sem morala k babici, ker je šel ati po mamom in Lucijo. Ko so prispeli k babici, je Lucija spala. Nismo je hoteli buditi. Sedli smo v avto in se odpeljali domov. Doma smo Lucijo vsi zelo čuvali, da se ji ne bi kaj zgodilo. Rojstva Lucije nikoli ne bom pozabila, saj se mi je globoko vtisnilo v spomin.

Urška Goričan

Ko sem hodila v tretji razred, je bila moja teta Polona noseča. Rodila je deklico Luno. Mama je prišla po mene v šolo. Povedala mi je, da je teta Polona v porodnišnici in da je rodila deklico. Ime ji je Luna. Ko sva šli z mamom domov, sem z veseljem povedala očetu, da sem dobila sestrično. Naslednji dan je bila sobota. Že dopoldne smo šli v porodnišnico in videli smo Luno. Bila je zelo ljubka. Ko je teta Polona že lahko šla iz porodnišnice, smo šli na pico. Ko sta Polona in Luna prišli, smo jo vsi hoteli cartati. Najprej jo je cartal stric Luka. Potem jaz, nato pa še oče in mama. Potem smo šli domov in še babici pokazali Luno. Polona mi je dovolila, da sem Luni dala umetno mleko in jo previla. Tega dogodka ne bom nikoli pozabila. Zdaj se z Luno zelo radi igrava. Včasih se tudi skregava.

Teja Gornjak

MALO V ŠOLI ... ŠESTOŠOLCI

Ko sem se vate ozrla,
sem videla tvoje prekrasne oči,
čutila sem tvoj dotik
in tvoje srce.
Mislila sem,
da si zaljubljen vame,
v moje oči
in v mojo lepoto.
Nato sem izvedela,
da drugo ljubiš
in strlo se mi je srce.

Viktorija Ribič

Ko sem te srečal,
sem kar zazijal,
svoje srce
bi za vedno ti dal.

Gorazd Goričan

Rada bi napisala pismo,
vendar ne najdem besed,
kako ti naj povem,
da si lep.

Kako naj povem,
kaj čutim do tebe?
Kako naj izpovem ljubezen do tebe?
Povej samo, kako pridem do tebe.
Zakaj se sploh trudim?
Saj me ne opaziš,
ne pogledaš
in ne pozdraviš.

Samo enkrat me pozdravi
in me pobožaj po rami.

Eneja Prapertnik

Počutim se kot ptica na nebu,
vse naokrog mene
je polno rdečih srčkov,
ki pravijo –
to je sreča.

Ljubezen se me je dotaknila!

Jan Strmšek

Ko mesec, leto tu je,
ljubezen to pričuje.
Vedno hočem ob tebi biti,
nikoli nočem te izgubiti.

Bor Mlakar

Gledam te že dolgo časa,
a ti hodiš z drugim.
Srce se mi para
In žalosten sem kot noben.

Patrik Gorenjak

Ko te pogledam,
ko nate pomislim,
mi lička zardijo
kot češnja.

Vsak dan, vsak mesec,
vse leto mislim nate.
Vse se zmede mi v glavi.

Zdaj sem že navajena
rdečih ličk in zmede,
saj to se mi ponavlja vsak dan.
Pravim si, da se bom nekega dne
opogumila in govorila s tabo.
A vedno odlašam.

Neža Golob

Moja ljubezen sta mama in ata,
ko pa odrastem,
se pa mogoče najde kaka bogata.

Jeremija Bernhard

Pišem ti pismo in zraven
mislim na vse lepe trenutke,
ki sem jih preživela s tabo.
A zdaj si odšel in ni te več.

Vita Podlesnik

O ljubica moja!
Zate šel bi na konec sveta
in prinesel bi ti ptička dva.
Ko bi se mi zahvaljevala,
bi na koncu s poljubi me zasipala.
Jaz bil bi srečen
in ti bi mirno spala.

Domen Šketa

Ljubezen je kot struna violine,
zadrhti in izgine.
Zlat prah, ki pada name,
pusti pa le spomine.

Lara Brezočnik

Danes je lep dan!
Danes je dan za pisanje pisem!
Danes je prav poseben dan!
Punce dobivajo pisma na dom,
imele bodo polne mize pisem,
ta pisma so posebna pisma.
V teh pismih piše nekaj posebnega,
piše nekaj ljubeznivega,
nekaj čisto posebnega.
»Mi, fantje, smo napisali
ljubezenska pisma.
Takšna s srčki.
Takšna s poljubčki.«

Sara Švikart

Nisem mislil, da bo tako lepo,
ko prvič se srečaš z njo.
Ko se prvič srečaš z njo,
je malo čudno, a neznansko lepo.
Ko sem se drugič srečal z njo,
sva igrala nogomet.
In ko sem se tretjič srečal z njo ...

26

Andreas Krajnc

Sreča in ljubezen
sta srčka dva,
naj vsem, ki se imajo radi,
sledita oba.

Lara Višner

Svojemu fantu pišem prvo pismo.
Fantu pišem čitljivo pismo.
Vanj polagam čisto ljubezen
ter svojo pesem.
Čez mojo misel
pišem lepemu fantu.

Nastja Gorenak

Moj dragi, ljubim te z vsem srcem!
Ko me pogledaš, me je sram.
Tvoje oči se svetijo,
tvoje oči se bleskečejo.
Tvoje oči so prelepe.
Danes je najlepši dan,
ker si me ljubko pogledal.
Odkar te poznam,
so dnevi lažji.
Vsak dan bi ti pisala pismo.

Nuša Hren

MALO V ŠOLI ... SEDMOŠOLCI

PRAVICA DO VODE

Lana in Luka sta dvojčka, ki obiskujeta 7. razred osnovne šole Lovrenc na Pohorju. Zelo rada obiskujeta šolo. Njuna najljubša predmeta pa sta naravoslovje in likovna umetnost. Ker imata naravoslovje tako rada, jima je učiteljica naravoslovja dala možnost za seminarsko nalogo. Hotela sta vedeti naslov, saj sta bila zelo radovedna. A učiteljica jima ga ni hotela izdati, saj naj bi bilo to presenečenje. Najprej je hotela vedeti, če bosta pristala na to ali pa ne. Lana in Luka pa sta imela tako rada naravoslovje, da se nista mogla odreči tej možnosti, zato sta jo sprejela. Naslednji dan sta povedala učiteljici, da bosta napisala nalogo, a še prej sta hotela vedeti naslov in pa kaj potrebujeta. Učiteljica jima je rekla, da potrebujeta kovček, oblačila in pribor za osebno higieno. Rekla jima je še, da morata to prinesiti naslednji dan v šolo, drugo pa jima bo povedala jutri. Zvečer, ko sta pakirala, sta se spraševala, čemu vse to? A ko sta zjutraj prišla v šolo, jima je bilo vse jasno. Učiteljica ju je pričakala z letalskima kartama v rokah in ju pospremila na letališče v Mariboru. Tam jima je povedala, da je naslov njune naloge Pravica do vode in da gresta najprej v Ameriko, potem pa še v Afriko, da si bosta lahko boljše predstavljala, kaj je to pravica do vode.

Na letalu sta se spraševala, kaj bi bilo, če se ne bi odločila za seminar. Ugotovila sta, da bi bila pri pouku, tako pa sta imela mesec v Ameriki in mesec v Afriki. Ob misli na to sta se zasmejala. Čez dolgih osem ur sta le prispela v New York, kjer sta si najprej ogledala Kip svobode, nato pa sta odšla v hotel, kjer sta se spočila. Po tem sta se lotila dela. Odšla sta do kmetije v bližini New Yorka, kjer sta videla, da kmetje vodo uporabljajo predvsem za napajanje živali na kmetiji. Nato pa ju je mlad par povabil v svojo razkošno hišo. Sledila sta jima in prišla do velike bogate vile. Okoli nje so tekali trije otroci. Eden je v rokah držal vrtno cev za zalivanje in škropil druga dva. Zdelo se je, da so vsi uživali, saj so glasno kričali in se smejali. Par ju je popeljal do vhodnih vrat, kjer sta videla starejšega moškega, ki je pomival avto in imel vodo odprto ves čas, kolikor je delal. Ko sta vstopila v hišo, sta najprej videla veliko dnevno sobo in zraven kuhinjo, kjer se je voda natakala v velik lonec, ki je bil že poln, saj se je voda zlivala preko roba. Gospa je takoj pohitela k pipi, da bi jo zaprla, tedaj pa je zazvonil telefon. Vodo je pustila, da je tekla, in stopila do slušalke ter jo dvignila. Namesto nje je vodo hotel zapreti gospod, a njega je zmotil televizor, saj se je začela nogometna tekma. Luka je obadva gledal sila začudeno, s široko razprtimi očmi, a Lana je odhitela do pipe in jo zaprla. Ko se je gospa nehala pogovarjati po telefonu in je tudi za gospoda bilo konec nogometne tekme, sta jima ponudila čaj in piškote. Hitro sta pojedla piškote in popila čaj in odšla do druge hiše.

Tudi tam ju je sprejel par, le da je bil malo starejši. Tudi ta par je imel veliko hišo in tri otroke. A ti se niso igrali z vodo, ampak z žogo. Ko sta stopila noter, sta tudi tam videla vodo, ki je tekla čez rob lonca. Takrat pa ... Oba partnerja sta hkrati skočila do pipe in jo zaprla. Tudi tedaj je zazvonil telefon in začela se je košarkarska tekma, a zmotila ni nobenega od njiju. Ne, njuna prva skrb je bila, da zapreta vodo. Zvečer sta se Lana in Luka vrnila v hotel in zaspala. Naslednje dneve sta hodila po New Yorku in gledala, kako ljudje ravna z vodo.

Nista videla le ljudi, ki z vodo ne varčujejo, ampak tudi tiste, ki pomagajo žejnim. Z anketo sta ugotovila, da tretjina Newyorčanov ne varčuje z vodo.

Čez mesec dni sta odšla v newyorško pristanišče in se z ladjo odpeljala na Madagaskar, s sabo pa sta vzela veliko plastenk vode. Čez dolgih dvanajst ur sta prispela. Na Madagaskarju so ju pričakali majhni otroci in ju vprašali, če imata kaj pitne vode, ki ne bi bila onesnažena. Seveda so se jima zasmilili in sta jim hitro ponudila tekočino, brez katere ni življenja - vodo. Bili so zelo veseli in so ju popeljali v deževni gozd, ki so ga poznali kot lasten žep. Po enournem sprehodu sta odšla v vas, kjer so ju sprejeli prijazni vaščani. Pozneje so zakurili ogenj in spekli nekaj ptic, ki so jih ulovili na lovu. Pozneje sta izvedela, da so jima meščani pripravili šotor, v katerem bosta spala. Bil je večji in lepši od drugih. Že sta se hotela namestiti vanj, ko sta opazila ženo s petimi otroki, ki se je stiskala v majhnem prostoru. Odločila sta se, da ji bosta šotor odstopila, sama pa bosta odšla v tistega majhnega. Žena je bila zelo vesela.

Tistega dne sta ugotovila, da vaščani niso pili drugega kot kokosovo mleko. Ugotovila sta tudi, da so bili bolj suhi kot tisti v New Yorku. Vedela sta, da nimajo veliko vode, a nista pričakovala, da je edina voda, ki jo premorejo, slana ali pa iz mlake. Vedela sta tudi, da je to deževni gozd, v katerem veliko dežuje. Odločila sta se, da jim pokažeta, kako lahko pijejo deževnico. Iz listov dreves sta oblikovala miniaturni čoln, ki se je na koncu zožil in se nadaljeval v dolgo votlo bambusovo palico, pod katero je stala velika glinena posoda. Ko je deževalo, je voda zdrsnila po listju in v palico ter v posodo. Vsi so bili navdušeni nad deževnico. Pokazala sta jim, da če morskno vodo ujamejo v večjo posodo in pustijo na soncu,

bo voda izhlapela in ostala bo sol, s katero lahko začinjijo meso, ki bo tako dlje časa ostalo užitno.

Z njimi sta zelo uživala, saj sta se naučila veliko novega, a mesec je hitro minil. Ko sta se že odpravljala, jima je majhen deček pritekkel povedat, da je poglavar padel na spolzki skali in mu iz rane teče nekakšna rdeča tekočina. Vprašala sta ga, kaj bi naredili oni in rekel je, da bi ga pustili na miru. A potem bi ta rdeča tekočina nehala teči in bi umrl. Odhitela sta do poglavarja in mu sprala rano ter jo obvezala z zdravilnimi listi. Tako so vaščani ugotovili, da voda ni le za pitje; iz morske vode dobimo sol in je zato odlična za čiščenje ran. Težkih src sta se Lana in Luka vrnila v Slovenijo.

Med potjo sta pisala referat. Ker pa sta bila velika ljubitelja risanja, sta zraven narisala še sliko. Naslednji dan sta to predstavila v šoli. To vem tudi jaz, saj sem bila zraven. Še vedno mi v glavi odmeva stavek: »Vsi imajo pravico, pravico do vode!«

Ana Steinbacher

Ana Goričan

MALO V ŠOLI ... DEVETOŠOLCI

KORENINE MOJEGA JEZIKA

Slovenski jezik je eden izmed najlepših jezikov na svetu. Tujci se ga stežka naučijo, velikokrat obiščejo jezikovne šole, kjer se trudijo naučiti zapletenih pravil in si lomijo jezike, ko izgovarjajo težke besede.

Slovenija je ena najmanjših držav v Evropi, kar se pa tiče znamenitosti in teh reči, pa se ne smemo imeti za majhne. Imamo prečudovite gore, morje, reke, hribovja, jezera ... Imamo tudi spomenike, cerkve, muzeje, tudi pesnikov in pisateljev nam ne manjka, eni še živijo, drugi so že umrli in se z zlatimi črkami zapisali v zgodovino kot na primer France Prešeren. Imamo pa žal tudi šibkosti; politiko, banke ... Pa pustimo slabe strani ob strani. Slovenci smo dobri v športu; Tina Maze je zelo dobra smučarka, skoraj nobena ji ni kos, Klemen Gerčar je svetovni prvak v motokrosu, Peter Prevc, Jaka Hvala, Robert Kranjec, Jurij Tepež in Jernej Damjan so odlični v smučarskih skokih, Dejan Zavec je dober boksar, Anže Kopitar živi v Ameriki in je izvrsten hokejist ...

Slovenci pa smo lahko ponosni tudi na svoj jezik, ki nas je stoletja določal kot narod, ko nismo živeli v lastni državi. Moj jezik mi je zelo všeč, je blagoglasen, lepo zveni in rada ga imam. Zgodovina slovenščine sega daleč v preteklost.

Najstarejši zapisi v slovenščini so: Brižinski spomeniki, Celovški ali Rateški rokopis in Stiški rokopis. Pisali so jih menihi v samostanih. V njih so večinoma zapisane molitve, ki so jih molili med mašami ali pri spovedi. Nekateri spomeniki so bili delo dveh zapisovalcev. Brižinski spomeniki so uvezani v kodeks in so iz treh delov: obrazec splošne spovedi, pridiga o grehu in pokori (najpomembnejši del) in spet obrazec splošne spovedi. Nastali so med letoma 972 in 1039 na Zgornjem Koroškem v dolini reke Möll. Napisani so bili v pisavi karolinška minuskula, našli so jih v bavarskem mestu Freizing, danes pa jih hranijo v Münchnu. V šoli smo brali začetek pridige o grehu in pokori »Če bi ded naš ne grešil ...«

Reformacija je bila za nas zelo pomembna sprememba, kajti dobili smo prve tiskane knjige in s tem se je več ljudi naučilo brati in pisati. Prvi reformator je bil Martin Luther, ki je z reformacijo začel na Nemškem, od koder se je razširila tudi k nam. Naš Trubar je pred preganjanjem zbežal v Nemčijo in od tam širil duh prenove v rodno deželo. Najpomembnejši reformatorji so bili: Primož Trubar, ki je leta 1550 napisal Abecednik in Katekizem - prvo slovensko knjigo, Adam Bohorič je napisal Zimske urice, Jurij Dalmatin je prevedel Sveto pismo oz. Biblijo v slovenski jezik, Sebastijan Krelj pa je napisal Otročjo biblijo.

Leta 1508 se je rodil deček po imenu Primož Trubar in takrat se nobenemu najbrž niti sanjalo ni, da se bo zapisal v zgodovino in da se bomo sedaj učili o njem. Iz leta v leto je bil starejši, zrelejši, odločnejši in tako je leta 1550 napisal Abecednik in Katekizem. Abecednik je bila knjiga s slovensko abecedo, Katekizem pa je bila verska knjiga, kot so na primer sedaj te knjige, ki jih uporabljamo pri verouku. Trubar je knjigi napisal v Nemčiji, kamor je moral pobegniti. Če bi ostal v domovini, bi mu zažgali ves njegov trud, ki ga je vložil v pisanje, pa tudi sam bi najbrž končal na grmadi. Ti dve knjigi sta bili zelo pomembni za razvoj izobraževanja, Trubar pa je v Slovenijo prinesel duh reformacije, kar je bilo za nas zelo pomembno, saj je prišlo do sprememb. Primož je zahteval, da maše potekajo v slovenščini, bil pa je tudi prvi, ki nas je poimenoval Slovenci oz. »lubi Slovenci« in je oče slovenskega knjižnega jezika. Umrli je leta 1586 in tudi po njegovi zaslugi smo danes 31. oktobra doma, ker praznujemo dan reformacije. Ja, učenci imamo Trubarja res zelo radi.

Mislím, da se brez pisnih virov niti zgodovina ne bi mogla preučevati. Slovenci bi brez Trubarja in njegovih protestantskih prijateljev začeli z zgodovino tiskane besede veliko kasneje. Zdaj ne bi imeli pojma o zgodovini naroda, ki je zanimiva in v redu ter poučna.

Katja Jodl

Primož Trubar, slavni ti bradač,
za Slovence si junak!
Kako ti je sploh uspelo
pisati slovenske knjige?
Ali je bilo hudo, pri pohodu do Nemčije?
Zakaj ravno *lubi Slovence*?
Koliko moke ste doma proizvedli?
Ti naš si junak, nikakor bedak!
Zakaj ste imeli v očetovi cerkvi
kip iz stare Grčije?
Počivaj v miru!
R. I. P.
Andraž Planinšič in Patrick Kačič

Primož Trubar naš je junak,
posnemati ga vsak ne zna,
V cerkvi je porihtal tako,
da tud' za reveže je d'narja b'lo.
Knjigo prvo nam je dal
in rekel: »Ne dajte se nikdar!«
Slovenci pa smo vse zasral',
pol stoletja nihče več ni pisal.
Tajda Mislovič

Primož Trubar, ti pravi si junak!
Za nekatere bil si bedak,
za nas pa si pravi korenjak.
Za Slovence si prvak,
nihče ti ni enak.
Nika Haložan in Katja Jodl

Trubar, naš Trubar!
Pravi cerkvena miš,
da brez knjig znoriš.
Trubar, naš Trubar
pa po cesti drvi,
hitro, res hitro
k maši hiti.
Ko pride do cerkve,
tam se zgrozi,
ker vidi svetnike z brkami.
Pravi: »Namesto za slike,
dajte družinam za hrano in bike.«
Kristijan Babič

Pravi je ta naš junak,
Primož Trubar!
Pisal je slovenske knjige,
jedel pa je sočne fige.
Zadnjega oktobra smo doma,
to vsakemu se da.
Napisal je Katekizem
in k nam pripeljal protestantizem.
Kaja Gradišnik in Urška Zafošnik

Imam prijatelja,
ime mu je Primož,
da bi napisal knjigo,
bil je izgnan,
v Nemčijo poslan,
tam je bil zelo znan,
nič ni bil bolan.
Trubar, tr, tr, tru ...
Trubar!

Domen Lesjak
Trubar ni nor,
ker ne dela za denar,
vse naredi zastonj,
po licu teče mu znoj,
ker knjige niso gnoj.
Trubar ni nor
in ni cerkvena miš,
za bogatine je bič,
ker ne da nič za kič.
Trubar ni nor!
Kek tek vrei je,
zato srečni
smo doma
zadnjega oktobra.
Luka Sojč in Anže Jelen

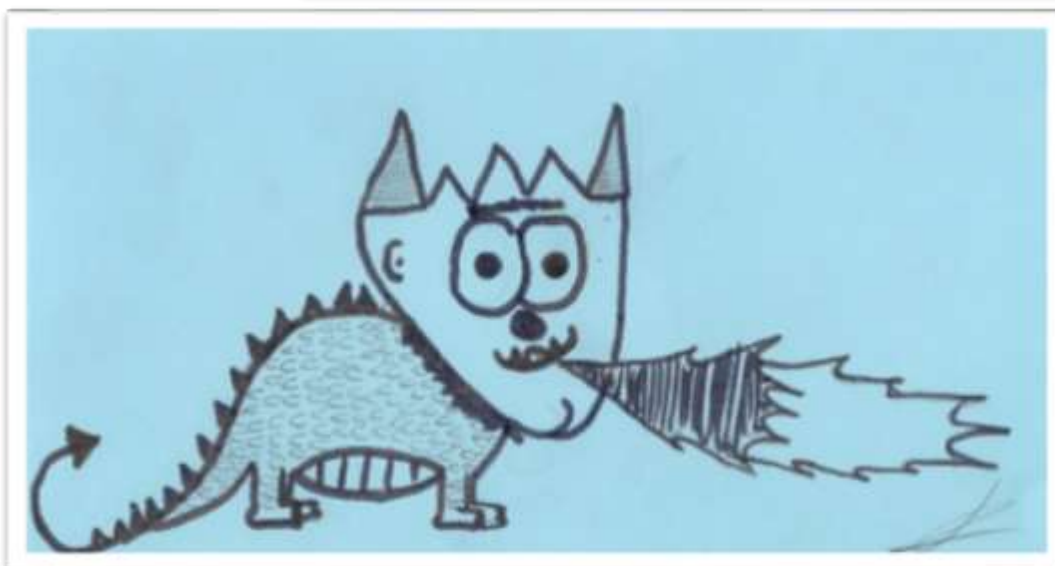
ZA KONEC ... GALERIJA

Domen Šketa, 6. b

Karin Brus, 8. a

Domen
Lesjak, 9. a

ZVITE NOVICE

Časopis OŠ Lovrenc na Pohorju

Januar 2014, letnik VIII

Glavna urednica: Tajda Mislovič

Likovna urednica: Nika Haložan

Mentorica in lektorica: Mateja Žerjav

Izdala: OŠ Lovrenc na Pohorju

Če rečeš, da Zvite novice niso kul,
mi stopiš na žulj!
Zvite novice so najboljši in najbolj
carski časopis na šoli ... No, ja, saj
je edini.